

חופש

לנצל החופש

א. לנצל את החופש שיש לילדים שנמצאים לעת עתה ב"פאבליק סקולס" (בתי ספר ממלכתיים) - נתונים להשפעת הסביבה הלא-יהודית - להשפיע עליהם להכניסם בסביבה ובית ספר יהודי, וללמוד איתם תורה ויהדות בכלל, חינוך הכשר ועל טהרת הקודש¹⁰.

ב. וכמובן, להשתדל להשפיע גם על ההורים שהם יכניסו את ילדיהם - תיכף - למוסד חינוך הכשר על טהרת הקודש¹¹.

(9) ש.ס.

(10) ש"פ וישב תש"נ - התוועדות ע' 51-52.

(11) ש.ס.

המעשה הוא העיקר

ניתלו

לנצל הזמן של ניתל

א. ידוע דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר ש"נוהגים שלא ללמוד בניתל" (עד חצות לילה), והטעם (כפי ששמע מאביו, הרבי (מהורש"ב) נ"ע) "כדי שלא להוסיף חיות" [באותו האיש ובהולכים בשיטתו עתה³].

ב. [ה]זמן של "ניתל" נראה לי לומר שבכל מדינה צריך להיות בליל אידם דמדינה זו בזמן הזה (כ"ה דצמבר - על פי מנין ולוח שלהם (שהוא על פי חשבון תקופת ר' אדא) - ברוב מדינות העולם בזמננו (כולל ארצה"ב), וגם במדינת רוס⁴ כמנינם עכשיו⁴).

ג. הרבי נ"ע נהג אז [בניתל] "לשחק" "שאח", או לעמוד בשעת מעשה והציע איך לשחק, והענין בזה⁵: שאפילו בזמן תחתון ביותר שלא ניתן לברר באופן ישר על ידי לימוד התורה - ינצלו אותו (ולפעול את הברור) עם תועלת על ידי משחק שיש בו חכמה³.

ד. ומזה ישנה הוראה ונתינת כח כיצד לנצל הזמן של "ניתל" - לא להיות בטל חס ושלום, אלא לתועלת - ובפרט להוסיף בעניני חכמה⁶, או בהוספה בצדקה וחסד, או בהנהגת הבית וכיוצא בזה⁷.

ה. גם יכולים לנצל הזמן, כדי לצייר לעצמו את דמות פני קדשו של הרבי נ"ע (על ידי התמונה שישנה ממנו, ועל אחת כמה וכמה אלו שזכו בעצמם לראותו)⁸, שזה בלבד (תואר פני קדשו) מוסיף באהבה ויראה וכו' - וכפי שנהג, על מנת ללכת בדרכיו ואורחותיו אשר הורנו⁹.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ וישב תש"נ הערה 63 - התוועדות ע' 49: "הלשון 'ניטל' רמז להעדר. ו"א 'ניתל' - מל' תלוי. וניטל גם פ' (ברומית) נולד. זמן הלידה (ממכתב ט' טבת תשל"ה - נדפס בלק"ש חט"ו ע' 554).

(2) הערה 63 ש.ס.

(3) ש"פ וישב תש"נ - התוועדות ע' 50.

(4) ש.ס. הערה 63: "דלא כמנינם לפני המהפכה, שהיתה אז ע"פ מנינם לפני זה (שהוא ע"פ חשבון תקופת שמואל)".

(5) ש.ס. ע' 50: "כ"ק מו"ח גם סיפר פעם, שאביו הרבי (נ"ע) נהג אז "לשחק" "שאח" . . . ויש לומר הענין בזה: שעל ידי זה הורה הרבי נ"ע לימוד והוראה, שאפילו בזמן כשלכאורה שייך רק ענין דסור מרע (העדר) - כלומר, תחתון תחתון ביותר וכו'".

(6) ש.ס. ע' 50: "עם המעלות (כוונות) ה"ל" ושם: "זוה א) מוסיף חריפות בראש, בכדי שיוכלו אחר כך להבין תורה יותר טוב, ב) מקדש שם שמים, ושבחן של ישראל לעיני כל העמים (שמחשיבים את המשחק) - בראותם שבנ"י הם "עם חכם ונבון" גם בחכמה זו, ג) אפי' כדבר הרשות - יש בזה תועלת לאלו ה"מסחר" שלהם, לא גרוע מעניני מסחר אחרים, ואדרבה - כיון שזהו מסחר שיש בו חכמה".

(7) ש.ס.: "שמעתי פעם מתלמיד ישיבה, שבלבושו הי' חסר כפתורים - שהטעם מדוע הוא לא תופר את הכפתורים בלבדו - כי אז לא יסאר לו מה לעשות ב'ניתל'!... אצל תלמיד ישיבה - לייך בטל - מאן דכר שמי? אלא הוא צריך להשתמש עם הזמן לתועלת, כולל - לתפור את הכפתורים, באופן שיהי' צד הימין (מגביר) על צד השמאל (כידוע מנהג ישראל בזה)".

(8) "ע"ד והיו עיניך רואות את מוריך, המייסד של ישיבת תומכי תמימים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטאין נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

כ"ף טבת - יום ההילולא של הרמב"ם

להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות ובפרט בלימוד הרמב"ם א. הרמב"ם כתב את (חיבורו העיקרי) "משנה תורה" לכל בני ישראל², הרי יום ההילולא שלו [נוסף על של כל צדיק]³ בודאי צריך להביא לידי הוספה בעניני תורה ומצוות כמעשה בפועל אצל כל בני ישראל, ולכל לראש – בנוגע ללימוד חיבורו, "משנה תורה"⁴.

ג. להשתתף (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכמה וכמה מבני ישראל, ג' פרקים ליום או פרק א' ליום, או ספר המצוות [מהמעלות דלימוד משנה תורה להרמב"ם – שבו לומדים ההלכות דכל התורה כולה, גם ההלכות השייכות לזמן שבית המקדש הי' קיים, ועוד ועיקר – הלכות שיהיו שייכות "באותו הזמן"⁵].

ד. בפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה⁷.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), משמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדיות ע' 153: "חיבורו העיקרי שקראו בשם משנה תורה, החיבור היחידי שכתבו בלשון הקודש".

2) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ - התוועדיות ע' 148: "כמ"ש בהקדמתו לחיבורו "ראיתי לחבר... דיני התורה... בלשון ברורה ודך קצרה... עד שיהיו כל הדינים גלויין לקטן ולגדול... לפיכך קראתי שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה וכו'".

3) תש"נ שם: "ע"פ ביאורו של רבינו הזקן באגה"ק בנוגע ליום ההילולא של צדיק, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה... ופועל ישועות בקרב הארץ" - מובן, שמעלת יום זה צריכה להביא לידי התעוררות להוסיף בעניני תורה ומצוות, והעיקר שיבוא במעשה בפועל, בהתאם לכלל בכל התורה כולה ש"המעשה הוא העיקר". ובהדגשה יתירה בנוגע ליום ההילולא **דהרמב"ם** שכתב וכו'".

4) תש"נ שם. ראה ש"פ שמות תש"ב - שיחות קודש ע' 523: "ומובן, שהוראה זו שייכת לכאור"א מישראל, שהרי כל יהודי "חי" עם הרמב"ם - אם ע"י לימוד הרמב"ם עצמו, או ע"י לימוד הספרים המיוסדים על מה שכתב הרמב"ם, או ע"י לימוד הספרים עליהם ייסד את ספריו, החל ממקור ויסוד כל התורה - תורה שבכתב". וראה ש"פ שמות שם ע' 529: "זוהי ההוראה לפועל העיקרית משבת זו והתוועדות זו: להחליט החלטות טובות להוסיף בלימוד ספר הרמב"ם, ובאופן ד"ללמוד וללמד" - הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לאחרים וכו'". ושם ע' 530: "כאמור לעיל, ההוראה לפועל משבת זו היא - להחליט בנוגע להוספה בלימוד ספר הרמב"ם, וכל המרבה הרי זה משובח וכו'".

5) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ שם: "ומתחיל מההכנה לאותו הזמן", שצריכים ללמוד הענינים השייכים לביהמ"ק השלישי לידע כיצד לבנותו, או כיצד להשתתף בנדיב ביהמ"ק וכו', כמו הלכות בית הבחירה, וכי"ב.

ובשנים הכי אחרונות הונהג בתפוצות ישראל ללמוד רמב"ם בכל יום ויום".

6) ש"פ שמות תשנ"ב - התוועדיות ע' 107: כולל ובמיוחד - בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם - ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל - ע"י ההשתתפות (או להוסיף כו')".

שם 7)

ה. נוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבני ישראל מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים⁷.

ו. ביום ההילולא של הרמב"ם - הוא זמן המתאים לעורר עוד הפעם [להשתדל ובהשתדלות יתירה⁸], אודות לימוד הרמב"ם בכל יום, ג' פרקים ליום, על מנת לסיימו מידי שנה בשנה⁹.

להוסיף בצדקה

ז. להוסיף¹⁰ בענינים הקשורים עם בעל ההילולא, על ידי הוספה בנתינת הצדקה (כמבואר גודל הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן)¹⁰.

לערוך התוועדות

ח. יש לערוך התוועדות ביום ההילולא של הרמב"ם בכל מקום ומקום¹¹, וגם במקומות שכבר החליטו והכריזו ע"ד עריכת התוועדות - יכולים וצריכים להוסיף בזה עוד יותר¹².

ט. כשסיום הרמב"ם חל בסמיכות ליום ההילולא שלו אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח] כדאי ונכון שבין החגיגות דסיום הרמב"ם שעושים בכל מקום ומקום, יערכו גם חגיגות דסיום הרמב"ם ביום הסתלקותו של הרמב"ם¹³.

י. [לערוך] על כל פנים - חגיגה אחת בארץ ישראל, ומה טוב - על ציונו של הרמב"ם בטבריא, וחגיגה אחת בחוץ לארץ (ובאם אפשר - כמה חגיגות בכמה מקומות, הן בארץ ישראל והן בחוץ לארץ)¹³.

ראה מעבר לך ע"ד

כ"ד טבת

יום ההילולא של אדמו"ר הזקן

8) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ - התוועדיות ע' 149: "ויש לקשר זה עם ענין הצדקה - ע"ד מאור"ל "היב פרוטה לעני והדר מצלי", ועל אחת כמה וכמה בנוגע להצלחה בלימוד הלכות כל התורה כולה ע"י הברכה מלמעלה - "כשם שעזרתי כו' כן תעזרני כו'" - שבודאי יש צורך בענין הצדקה".

וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדיות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים ליום".

9) שם ע' 148.

וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדיות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים".

10) ראה ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161: "מכיון ששבת זו באה לאחר ובמהמשך לכו"ף טבת, יום ההילולא דהרמב"ם, וכ"ד טבת יום ההילולא דרבנו הזקן - כדאי ונכון ביותר שכל אחד יוסיף בענינים וכו'". וראה לעיל הערה 8.

11) ש"פ שמות תנש"א - התוועדיות ע' 153: "ויש להזכיר ולעורר גם אודות עריכת התוועדיות וכו'".

12) שם הערה 48.

13) ש"פ ויחי תשמ"ט - התוועדיות ע' 158. "ומכיון ש"זכין לאדם שלא בפניו", ראה אלו שחוגגים סיום הרמב"ם ביום הסתלקותו יזכו גם את כל בני שבכל שאר המקומות (גם אלו שחגגו בימים שלפניו או שיחוגגו בימים שלאחריו), כדי שאצל כולם יהי העילוי והסגולה כו' דחגיגת סיום הרמב"ם ביום סגולה, יום הסתלקותו, עשרים בטבת".

עוד על לימוד וסיום הרמב"ם, ראה מה ש"ל בדף ע"ד לימוד וסיום הרמב"ם

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנה הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ"ד טבת - יום ההילולא של רבינו הזקן

לנצל יום זה

א. במשך יום זה יוסיפו בכל עניני קדושה, ובמיוחד הקשורים עם מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל ההילולא, ולהמשיך בזה - בימים שלאחרי זה באופן דפעולה נמשכת על כל השנה כולה¹⁴.

לימוד תורתו

ב. כדאי ונכון ביותר, שכל אחד ואחת (גם נשים¹⁵) יוסיפו בקביעות עתים בתורת אדמו"ר הזקן, בלימוד שולחן ערוך שלו, ובספר תניא קדישא [ובפרט שבזמן זה צריכים התחזקות מיוחדת בזה]¹⁶.

ג. הנ"ל [בס"ב] כולל - להשייכים לזה - המנהג¹⁷ דכמה וכמה שבכל יום קודם התפילה ("ואמירת הריני מקבל כו'¹⁸) לומדים פרק תניא (על הסדר, או באופן אחר) - כל חד וחד לפום שיעורא דילי' [וכדאי לפרסם ולחזק מנהג זה]¹⁹²⁰.

ה. להוסיף בלימוד תורה אור ולקוטי תורה [ובפרט בענינים שהזמן גרמא - ה"חסיד'ישע פרשה" בתורה אור ולקוטי תורה]²¹, ובדרושים שלו שזכה דורנו ונדרפסו לאחרונה, וגם בספרי נגלה שלו וכו'²².

ה. ללמוד הנ"ל עם הביאורים בזה מרבתינו נשיאינו²³ - הן הביאורים בנגלה דתורה (מאדמו"ר הזקן, מאדמו"ר האמצעי, שנדפס ספר פסקי דינים שלו לאחרונה, ועל אהת כמה וכמה מהצמח צדק, ומרבתינו נשיאנו ממלאי מקומם) והן בפנימיות התורה, תורת החסידות²⁴.

ו. [וכן] להוסיף בלימוד התורה ב"שני אור", נגלה דתורה ופנימיות התורה וכפי שנעשים דבר אחד²⁵.

שיעורים

ז. נוסף על הקביעות עתים בזה של כל אחד בפני עצמו, כדאי גם - להנהיג שיעורים רבים בלימוד שולחן ערוך ותניא, ואפי' במקומות שיש כבר קביעות בזה - יכולים להוסיף בכמות ובאיכות²⁶.

גדול תלמוד שמביא לידי מעשה

ח. גדול תלמוד שמביא לידי מעשה - הוספה בעבודה דרכנו הזקן [בנתנית הצדקה, כמבואר גדול הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן]²⁷, ובכללות - הפצת המעינות חוצה²⁸.

פרסום

ט. כל זה צריך להעשות בזמננו בגלוי ופרסום (לא באופן ד"הצנע לכת") ובפרט שמצוה לפרסם עושי מצוה, בכדי שגם אחרים ילמדו מזה²⁹.

התוועדות

י. לעשות התוועדות בקשר עם כ"ד טבת, וללמוד שם מתורתו ולקבל החלטות טובות בקיום ההוראות דבעל ההילולא, ובמקומות שכבר עשו התוועדות - ניתן להוסיף בזה בכמות ובאיכות ובפרסום³⁰.

מנהג זה - לא הגיע, משום מה, לאמריקא... ואולי הגיע, אלא, שלא יודעים מזה, מכיון שעושים זאת באופן של "הצנע לכת"... וכל ישראל בחזקת כשרות.

אמנם, כבר דובר פעמים רבות שאין זה הזמן לעבודה ד"הצנע לכת" (ז"צן בא זיק אונטרן פאפליץ...). אלא אדרבה, יש לעשות הכל באופן של "שטורעם", כדי שיע"ז יתוסף עוד יותר בהפצת התורה והיהדות³¹.

וראה ש"פ חיי שרה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 324: "ובנוגע לפועל - יש לעורר, שכמו שלומדים את כל ספר הרמב"ם להיותו כולל את כל התורה כולה, עד"ז יש ללמוד את הספרים תורה-אור ולקוטי-תורה... [ובהתוועדויות שם ע' 299: "כל חלקיהם עד סיומם"] וכשמסיימים זאת פעם אחת, הרי "כשם שעזרתי לסיים כן תעזרני להתחיל כו'" - יש ללמוד זאת עוד הפעם, ובאופן נעלה יותר כמובן³².

22) ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדויות ע' 186: "שולחן ערוך וכו".

23) ראה ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדויות ע' 188: "זיש להוסיף, שבלמוד תורתו של רבינו הזקן נכלל גם לימוד תורת החסידות דרבתינו נשיאינו שלאח"ז, החל מדרושי אדמו"ר האמצעי, כמ"ש בהקדמותיו לספריו שמאמרים אלו הם תורתו של אביו בתוספת ביאור כו', וכן ביאורי והערות אדמו"ר הצ"צ, וכן המאמרים דרבתינו נשיאינו שלאח"ז, עד למאמרי כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

24) ש"פ וארא תנש"א - התוועדויות ע' 175.

25) ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדויות ע' 186.

26) ש"פ שמות תש"נ - התוועדויות ע' 161.

27) שם: "כמבואר גדול הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן".

28) שם. וראה ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדויות ע' 186: "עד לאופן שזה פועל ב"זלמן" אותיות "זלמן", בזמן ומקום גדר העולם, כך שכל העולם נעשה חדור עם "שני אור וכו".

29) ש"פ שמות תש"נ - התוועדויות ע' 161. ושם: "ובפרט שמצוה לפרסם עושי מצוה... (ובאופן דקנאות סופרים תרבה חכמה), נוסף ע"ז שבשעה שמקבלים ההחלטה רבים ובפרסום, אזי מוסיפים בתוקף קיום ההחלטה".

30) ש"פ שמות תש"נ - התוועדויות ע' 161.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"פ ו' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנה הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד